כיון דרלוה להחיכר הויל כעין קטעה ביו לביכה סלינה נחמנה לומר עם בעלי וכמו שהאריכו הפוסקים לענין עומר גם כי עיקר הקולא בענוגא לכמוך על נחמטת שלה הוא מחוך חומר שהחמרה עלי בקופה כי ובכידון כזה לא ברירא חומר דידה לם יחברר הטקר שהרי הרבה כבוכו רבוחיכו הספרדים זיל לענין קדושי הקרלים הוגא בכנסיב (קי׳ מב) וסיב לפסר שהיא מוערת בזה האחנכם בטוים הרבביז מיב (קי׳ ריז) בדבר האשה שבאת מעדיכת כוס הנקרא לכחבים כי לחרי שהחליט שהחוטבים שם הם קרלים ולינם מדליקים כר בשבת כי פטיעא לי זיל שהאשה לו עיא נחמכים על מיסת בעלה עיש הכה הרב זיל לטיעתו לחיל שלידד שם הרבה להקל בהקדושין מחורם מקדם בפני פסולי מרות וחלקו עליו חבריו בזה כמפורש בכנהיב שם כיז הסבפי לו מיכף ורחיתי מלעיין ולכחוב בזה והן עתה כלחר מלחתי סדבר רשוס בחוך כחביי כלפעכיד עוד בזה דלפי הטעם המבואר בפירשיי שבת (דף קמיה) שהקילו בעדות מחורם לפקעינהו רבנן לקדושין מיבי וכבר כחבתי בעיא שלחו מוכרחין לזה מפלחם הבזים דלרשביב פחות מבי לף לם הדבר לחמה ולפיז בקדושי הקרלים שבודאי לינם על דעת חזיל ולא שייך בהו כל דמקדש כי הדריבן לריש דלין דשביב פחות מכיס ומלחתי מפורש כן בטוים זקן לחרן (קי׳ מיס) דבקדושי הקרלים לא לחריבן בהו כל דמקדש לדעתא דרבנן מקדש לקולא דהויל כחומר לי לפבי בחקבה מכמיס כבון זו כי עיש ולעכיד יסוד נחמן לזה מדברי הטוס בביב (דף מיח) דיה חיבה דקדיש בכפפא עיש דכל דמעיקרא לא נחיה לקדש על דעת מכמיס לא ברירא מלחתא כיב לי לפקעינהו עיש בחופן כי הויל לא כופל מילי ולין להקל בזה בלחי לחר בביב בדורה ממיחה בעלה והכלפעכיד רבעתי לבזכרה :

תשובה רה

הים החויב המרומם כי מי מכוח הבנדיל
הלוי בן הרביי שויב מפיק .

יקרתו הביעני לחר מכפל בחכמה בבעבה רב בל הרלביה שבעבה מעבה בירושלי בפורים שחל בשבת לעבוה הסעודה בשבת דלא בירושלמי דיבי מבחה ושמחה כחיב ושבת שמחתו בידים וכיה רולה לעבוה שמוכין לדעת הרלביה דלעקור חחומי הירושלמי דלא חיירי אלא בחל ייד בשבת ולא עובה הסעודה לבחר לים בה מבוה לא יעבוד רק מבוה אמבו בל זה לא כאמבו בל זה וסיכא דלא לפבר שחי מבליב היכא שחל ביו בשבת כי · סכה לף שדבריו דברי חכמה לינם מכוחכים אל האמת והלי חכא ירושלמי הוא על בס שבקדר בירושלים עחיק וסיא מוקפה חומה מיומה יביב ומוריס אלו בביו וגם מבוחר בירושלמי בס דייד בשבת לא ליקבע כלל ולף כי הסיס דיבן מיבי בזה הייבו לחיב לחר הסעוך לבקן זיעבין אלא ובעבין חבר וכי וכמיס הבאחן בעבי זיל מבליב סירושלמי דאמר להריא שהיבך אין להעמיס כזה בבוכחו גם כי לפי סאמה גם בפרזים אם קורין בביו שיך ולא יעבוד כמיס הרין וכיד המרדכי כדעוכה מבה שחירן מיב אחין מוסין בי יבים מבוה בסיקא דיומא וכי ובזה כדחין כל דברי מעלי · ולבר לחזה ביאוב דעם הרלביה עפייד שבבסר שור בחי חעבים דלבבי דיבן בשבת (דף קיב) דעוכב לחוד ושמחה לחוד שבת לא מיקרי כלל יום שמחה רק עוכב מיס ולפעכיד מלבחא ז מפורשם בספרי והוגא בילקוט פי בהעלותך מיס ובזה שמחכם אלו הבנחת כי כחן אומר אלו הבחידין וכי ולפעכיד דבהא פליגי ורי כחן דבבלאה הוא כמפורש בביבין (דף קיב) סיל דשבת לא מיקרי שמחה רק עוכב ולפיז מוחר לעבוה הבעודה בשבת ולינא בזה מבוה אין מעבבין שמחה בשמחה · כלפעכיד לבלין בבר הבלביה זיל :

ואשר בחל בפי דברי הירושלמי דשבת לעבוה מהביב דמחלק בין קורע בשבת לבלה בזולה חבן היא בופל מבירה ברש הכא כי הבב מלבך המוליא מלה בשבת מרהיי לרהיר מבה אינו יולא כי ולריך לבבין הרמיון דבמוליא מרהיי לרהיר אין הבבירה אלו בקיום המלוה כלל וכבר הארכו בזה האחרוכים זיל ולפעכיד אולי כוכם הירושלמי במוליא כדים מלינגם שאינו חייב על הבבת אלא בבחזבוחם שהוא יוחר מכדים ולחבכם אם יולא בו יוחא לפבר דחייב גם לעבוה הולאה וכבין מיש הרשביא בחי שבת (דף ליא) לעבוה זרק כדים הרוחה בבים טמא כי מיש וכדמים רלים מבבת (דף קלא) מלה וכל מכשירי דוחין אם שבת כי והאיך מבכחיל הא שיעור אפי בשבת הוא בכחבבוחם ושיעור מלה בכדים אמיב אמריבן מיבו דחייב לחא חייב לבא ולפיז אים כוכם הירושלמי דמדמה זה לקורע בשבת דסיב שבבירה אלו בקיום המלוה דאם כאמר דבכחיב אינו יולא בו יוחא בפסח ממילא אינו חייב גם לעבוה שבת דהא לים בי שיעורא בכלפעכיד :

תשובה רו

ולהבין קלא עבוה הכם בחכוכה אלא הי בו לחדליק רק יום אחד ובעבה בו בם והדליקו מי יום ולפעכיד הבעם ריחבאר בזה גם מה שחיקבו לחכיחו מבחון בפחה הבחיך לריה לפרסומי כיסא והוא על דרך הא דחבי בשבת (כיג) חון לפרוכם העדות יעבוך וכי לאחיה הוא לריך אלא עדות הוא לבאי עולם שהבכיבה שורה בחוכם אחר בחוכם אחר מבה מוכח דיבי הבבן עיי בם לחליל הוא עדות לחבראים הבכיבה ולייחה ההוה ביהי חון לפרוכם כדי שיוכלו כל באי עולם לראות מבליב אם הי מבפרים ומבריה בבים שבר בבחבלקה ההבחה ושאראים הבכיבה בפרסום וכבבאר ביומא (דף כא) מקרא דואבבדם חבר הי מחבבה דבריה בחקרו והוא הבכיבה כי וכזה מוריה הבה מלחבי חזיל וכמיס הבבים בחי ריה (דף ליא) בחי עבר מבעות ומבחבה לבב כי שהיחה הבראים הבכיבה בבקבה כדין הבבבם לבים הבבבע דרך בבין כי וכדכחיב כבבב בראה לי בבים מיס הרפחיה ואלי מהיה בבחפק לבו לבבי בבירא בבפחיה (דף קיו) אי פבה דחבה אם הבבם והייבו בבים שבי בבבחבלב הבבראים הבכיבה ועיקר מעבה הקרבבות מבליב עבין בבבם שהוא בבה בבל מובבות עד הדרבו מקראי דכין בהוא מוכרח מהיה בפסח דחבה בבם שב אין לחלב בזה מבבבא ולפיז בבבב חבוכה שהי בבים שבי והי ביב בריבי הבבן להחיר על דרך שהי בבים ראבין בבבבבה כדי להראות לבאי עולם שהבכיבה שורה בחוכם אחר מבה בראה לדעם בבבם בבים שבי לא כלבה הבבבחה לבבי חיו אחר מיב כל דבקבן כבין דאוריבא שהרי הבבבן בבבם מוחיק ליוחה לבבבם הדבר וכדבפיל מחון לבבוכם הבבדום יעבוך וחיל מיקבו להדליק כיה מבבחן · בבוך הבוקה עוכים :